

სიზმრები

შელამდა, მე წაველ იქ, სადაც სიზმრები
წიგნებში დარდობენ დახუჭულ თვალებით.
ჰანგები დაჰქრიან, ვით ქარში ისრები
და სული ფითრდება ნათელის ცვალებით.
წავიდნენ ლანდები – მეორე, მესამე...
და ღამე დაჭრილი ფრთებივით დაქანდა,
შენ იცი, შენ იცი, მე როგორ ვეწამე=
როდესაც მე მოველ, არავინ არ სჩანდა.
მე მქონდა ვაზაში ვარდები მრავალი .
უცხო და შორეულ მდინარის ნაპირთა,
არ იყო იქ მხოლოდ ნაცნობი ყვავილი,
იდუმალ ძახილმა ღამით რომ დამპირდა.